

Arianą pažadino vienaragio formos žadintuvas, vietoj skambučio jame buvo įrašytas žvengimas. Mergaitė ištiesė ranką ir jį išjungė, o tada tvarkingai atlenkė savo žydrai sidabrinę antklodę ir nuleido kojas nuo lovos. Jos pėdos paniro į kažkokį minkštą daiktą, ji suraukė antakius. Kas tai? Pasilenkusi ant grindų pamatė suniurkytą Matildos megztuką.

– Matilda! – atsiduso Ariana ir pažvelgė į mergaitę gretimoje lovoje.

Net miegodama Matilda sugebėjo pasirūpinti, kad Deimantų kambarys atrodytų netvarkingas. Raudoni kambario draugės plaukai draikėsi ant

VIENARAGIŲ AKADEMIJA

pagalvės lyg susiraizgiusi kupeta, o antklodė buvo nukarusi nuo lovos krašto.

Arianai pakėlus megztuką, didelis voras su raudonais dryželiais ant nugaros nuskuodė per rankovę. Mergaitė suspigo ir numetė drabužį, pažadindama Rožę, Frėją ir Violetą.

– Ariana, ar tau nieko nenutiko? – greitai atsėdusi paklausė Violeta.

– Kas vyksta? – pasiteiravo Frėja.

– Ko šauki? – smalsavo Rožė.

Tik Matilda tyliai parpdama toliau miegojo.

– Ten vo... vo... voras, – sumikčiojo Ariana rodydama į grindis, kur per Matildos megztuką ropinėjo mažas padarėlis. – Aš nemėgstu vorų.

– Tik tiek? – sudejavo Rožė ir vėl nuvirto ant pagalvės.

– Vargšas voriuukas. Jis tikriausiai ieško

Ariana ir Kuždesys

kelio į lauką, – atmetusi per petį tamsią kasą ir priėjusi pažiūrėti pasakė Violeta.

– Padėkime jam, – pasiūlė Frėja ir švelniai suėmė vorą delnais. – Tie raudoni dryželiai ant nugaros atrodo neįprastai. Anksčiau niekada tokio voro neteko matyti. Ariana, atidaryk langą.

Ariana su siaubu žvelgė į Frėją. Ką ji sau mano keldama vorą? Argi raudona spalva neliudija apie pavojų? O jei tas gyvis jai įkąs?

– Ariana, atidaryk langą! – nekantriai pakartojo Frėja.

Ariana nuskubėjo prie lango ir plačiai jį atlapojo. Kai Frėjaėjo pro šalį, susigūžusi iš baimės, kad voras nepabėgtų, Ariana perspėjo:

– Būk atsargi!

Frėja pašaipiai vyptelėjo.

– Negaliu patikėti, kad bijai vorų. Jis nieko mums nepadarys. Juk puikiai žinai – Vienaragių saloje nėra pavojingų vorų.

VIENARAGIŲ AKADEMIJA

Ariana prikando lūpą nenorėdama pripažinti, kad nedaug išmano apie tuos bjaurius ropojančius padarus, tik žino, kad jų nemėgsta!

Frėja palaukė, kol voras išleido šilkinį siūlą ir nusklandė palei sieną žemyn, bet prieš uždarydama langą Ariana pastebėjo mažą smaragdo žalumo driežą, lipantį viršun jos spinta.

Ariana ir Kuždesys

– Saugokitės! – sukliko ji.

– Ariana, nepamesk galvos. Čia tik nekenksmingas driežas, – nuramino Violeta, tada pagavo roplį ir padėjo ant palangės. – Labai gražus. Įdomu, iš kur jiedu su voru atsirado.

– Tikriausiai kalta Matilda. Ji tokia nevalyva! – atsakė Ariana ir pasijuto saugiau, nes kambaryje nebeliko tų padarų. – Esu tikra, kad atsinešė juos ant drabužių, nes jie nuolat aplipę žole ir visokiomis šiukšlėmis. Pažvelkite... – ji parodė nešvarius drabužius aplink Matildos lovą. – Nenuostabu, kad mūsų kambaryje pilna vabalų.

– Vabalų? Kas turi vabalų? – Matilda nusižiovavo ir atsimerkė. Grabaliodama akinių ji netyčia nuvertė laimę nešančią žaislinę ančiuką, kuris iš karto ėmė kvaksėti.

– Ak! – ji pakėlė žaislą ir pavartė rankose. – Vis neįsimenu, kaip jį išjungti, – pridūrė suraukusi antakius.

Sudejavusi Rožė įsikniaubė į pagalvę.

– Paslėpk šitą daiktą!

– Gera mintis! – linksmai pritarė Matilda ir pakišo ančiuką po pagalve, kvaksėjimas išsyk pritilo. – Taigi, kas vyksta? – paklausė ji užsidėdama akinius ir nužvelgdama drauges. – Kodėl langas atviras? Juk šalta.

– Voras ir driežas nutarė praleisti su mumis naktį. Ką tik išleidome juos į lauką, – pasakė Frėja ir uždarė langą.

– Tikriausiai tavo kaltė, – Ariana piktai žvilgtelėjo į Matildą. – Greičiausiai jie atkeliavo į kambarį su tavo drabužiais, o tu nė nepastebėjai. Esi tokia nevalyva! Išties turėtum pasirūpinti savo daiktais ir pasidėti juos į vietą.

Matilda atsiduso ir vėl dribo į lovą. Žaislinis ančiukas išsprūdo iš po pagalvės. Nuo garsaus jo kvaksėjimo Rožė, Frėja ir Violeta ėmė netramdomai krizenti. Išįžeidusi Ariana nutilo. Ji tikėjosi, kad kitos mergaitės ją parems. Juk jos tikrai nega-

li džiaugtis, kad tenka gyventi viename kambaryje su tokia nevala kaip Matilda, tiesa?

Kai Ariana nususuko, Violeta uždėjo delną jai ant rankos.

– Ariana, nenusimink. Manau, kad vakar vakare Matilda pamiršo susitvarkyti, nes dirbo prie piešinio.

– Tiesą sakant, taip ir buvo, – patvirtino Matilda ir nuoširdžiai linktelėjo, ilgi raudoni plaukai užkrito jai ant pečių. – Mano mažoji pusseserė labai susijaudino, kai papasakojau, kaip leidžiu laiką mokykloje. Pažadėjau jai nupiešti mūsų kambarį. Jei norite pamatyti, turiu piešinį kažkur čia, – ėmusi rausti popierių šūsnį ant komodos, Matilda vos nenuvertė stiklinės vandens.

– Galėsi parodyti vėliau, – pratarė Ariana.

Ji atsisėdo prie stalelio su veidrodžiu. Ilgi juodi mergaitės plaukai buvo supinti kasytėmis, o jas puošė spalvoti karoliukai. Ariana patikrino, ar karoliukai gerai laikosi, ir užsikišo kelias

VIENARAGIŲ AKADEMIJA

kaseles už ausies. Nesvarbu, ką kalba Violeta, – ne tik pastarąjį vakarą Matilda pamiršo pasidėti drabužius, ji nuolat viską pamiršta, ir tai išties erzina! Namuose Ariana gyvena tik su mama ir tėčiu, jie buvo labai tvarkingi ir laikėsi švaros. Ji irgi taip elgėsi. Namuose, prieš išvykdama į Vienaragių akademiją, ji net kelis kartus perkraustė lagaminą. Ariana laukė laukė, kada pradės čia mokytis, bet jai buvo išties sunku priprasti prie gyvenimo viename kambaryje su keturiomis mergaitėmis, ypač su netvarkinga Matilda.

Prisiminusi pašaipų Frėjos žvilgsnį, kai ši nešė vorą prie lango, Ariana pasijuto nemaloniai. Susirasti draugių pasirodė daug sunkiau, nei ji įsivaizdavo. Ariana nesitikėjo, kad kitos mergaitės bus tokios skirtingos! Su Violeta gal ir nesunku sutarti, bet Frėja daug laiko praleisdavo viena, panirusi į visokius išradimus, Rožė nuolat troško leistis į nuotykius, o Matilda bu-

Ariana ir Kuždesys

vo tiesiog erzinamai netvarkinga ir išsiblaškiusi. „Norėčiau, kad jos būtų panašesnės į mane, – pasvajoto Ariana. – Vargu ar čia su kuo nors susidraugausiu.“

